Nider, Johannes: Praeceptorium divinae legis, sive Expositio decalogi
[Cologne: Ludwig von Renchen, about 1485] Seite 177

tori soluit. ill'ũ solũ liberat non seip̄m. nisi
suo noīe illi soluat. licet apd̓ illũ de amici
cia laudē habeat. L Vñ volentes ꝑ se
satisfieri vt prudēter ⁊ fideliter agant tria
dñt notāter seruare. Primo vt satisfaci
ens sit in caritate. ⁊ talē q̄rant. q2 ſm cōi-
orē ⁊ tutiorē opinionē actus qui nō ē deo
acceptus nō p̄t eē satisfactorius ꝓ facien
te. nec ꝓ alio. g̊ qui vult p̄niam suā alteri
imponere nisi velit se ꝑiculo exponere ali-
q̄li. dꝫ querere hoīem de quo ꝯfidat ꝙ sit
in caritate viuēs caute. Scd̓a doctrina.
Qui vult p̄niam suā alteri iniũgere dꝫ sa
tagere ꝙ nō solũ ille sit bonus sed ꝙ me
lior se sit. vt nō solũ sit satisfactoria sed eẗ
magis satisfactoria. Vñ hec ē tercia cā ꝓp
ter quā licꝫ alteri p̄niaꝫ tuā imponere. etiā
vbi tu met posses. s. satisfacere. qñ. s. tu vis
melioribꝫ occupari. ſꝫ nō ꝓpter amorē car
nis quā bñ vis al's domare. sed q2 d̓o ma
gis caꝝ vis facere Tercia regula. Consu
lendũ ē diuitibꝫ. nobilibꝫ. potentibus. ⁊
hmōi. ⁊ alijs pctōribꝫ ꝙ q̄rant ꝑticipatō
nē bonoꝝ q̄ in religioībꝫ sunt. q2 ibi sunt
penalitates plures q̄m alibi. ⁊ magis ac-
cepte deo q̄ꝫ alibi. M Sed adhuc
est dubium. Cum tres sint ꝑtes satisfac-
tōis. orō. ieiuniũ ⁊ elia. qd̓ eoꝝ est magis
satisfactoriũ. Rñ. duran. di. xv. Qñ aliq̄
ꝯꝑant̓ inter se dñt ꝯꝑari ceteris paribus
extrīsecis. Et ſm hoc dicendũ ꝙ supposita
pari gr̄a vel caritate ieiuniũ est magis sa-
tisfactoriũ q̄ꝫ elemosina vel orō. Indirecē
tñ ⁊ ꝯcomitatiue elemosina ē magis satis
factoria. Primũ ꝓbat̓ q2 supposita carita
te illud ē magis satisfactoriũ qd̓ ē magis
penale. q2 in oꝑe satisfcōrio formalis ꝯdi
tio ex ꝑte oꝑis ē penalitas. sed ieiuniũ est
magis penale q̄ꝫ elemosina vel orō. ꝯpre-
hendēdo sub ieiunio quicquid ē corꝑis af
flictiuũ. q2. vt discipline. vigilie. ⁊ silia. g̊
ieiuniũ ē magis satisfactoriũ. Nec obstat
illud. j. Thimo. iiij. Corꝑalis exercitatio
ad modicũ vꝫ. pietas aũt ad oīa q2 differt
meritũ ⁊ satisfactio. Meritũ eñ est ad ac
quirendũ p̄miũ. ad qd̓ requirit̓ ⁊ sufficit
bonitas oꝑis. ⁊ qd̓ melius ē magis me-
ritoriũ. ⁊ sic dare elemosinā ē magis me
ritoriũ q̄ꝫ ieiuniũ. cũ sit opꝰ bonũ danti ⁊
recipiēti. ieiuniũ aũt nō sic. Satisfactō āt
cũ ordinet̓ ad expiatōeꝫ pene requirit qui
dē opus bonũ. Sed formale in oꝑe ē pe-
nalitas. q2 ꝑ penā recōpensat̓ ꝓpter qd̓ ie
iuniũ ē magis satisfactoriũ. Indirecte āt
⁊ ꝯcomitatiue elemosina ē potior ꝑs satis
factionis. ꝓbat̓. q2 illa ē potior ꝑs satisfa
ctōis in q̄ ꝯtinent̓ virtualiter alie ꝑtes sa
tisfactionis. vt de se pꝫ. sed elemosina est
hmōi. vt pꝫ primo. q2 elemosina eum cui
dat̓ ꝯstituit debitorē ad ieiunādũ ⁊ orādũ
⁊ faciēdũ alia q̄ p̄t ei qui dedit. loq̄ndo de
debito morali nō ciuili Scd̓o q2 eleōsina
ꝓpter deũ data est q̄i quedā oblatio d̓o fa
cta ſm phm̄. iiij. ethi. Oblatio āt deo fcā
vim orōis hꝫ. freq̄nt eñ plus impetrat do
nũ q̄ꝫ supplicatio. Tercio cũ bona exterio
ra ad ꝯseruatōeꝫ corꝑis ordinent̓. subtra
ctio eoꝝ ꝑ elemosinā virtute ꝯtinet ieiuni
um. Et plerũq̄ꝫ ꝯtingit ꝙ aliquis artius
viuit ex hoc ꝙ sua dedit. Igit̓ elemosina
ꝯpletius hꝫ vim satisfactōis q̄ꝫ orō vel ie-
iuniũ. ⁊ ꝓpter hoc elemosina inducit̓ vt v
niuersalis medicina pcti. Lu. xj. Date ele
mosinā ⁊ oīa mũda sunt vobis. Et thobi.
xij. Elemosina a morte liberat. ⁊ ipsa ē q̄
purgat pctā ait Raphael. ⁊ facit inuenire
miam ⁊ eternā vitā. Hec duran.

Capitulum. xij. De sacramento eu
caristie.

Vltremo de no

bilissimo sacramento eucaristie
videnda sunt tria principaliter. Primo
que exigantur ad cōicandum sine nouo
pctō cũ augmēto meriti. Scd̓o quis fru
ctus bñ cōicantium. Tercio q̄ exigant̓ ad
freq̄nt coīcandos. A Quantum ad
primũ notādũ ſm tho. ⁊ alios doc. in. iiij.
circa materiā. dist. ix. ⁊ seq̄ntiũ ad sumen
dũ eucaristiā sacramentaliter ⁊ spũaliter
xv. exigunt̓ ſm q̄ quisquis se ꝓbare debet
Probet īquit aplūs. j. Coꝝ. xj. seip̄m hō